

WIJ GAAN MET PENSIOEN -verkiezingen beginnen

Het was niet zo moeilijk om einde 1948 tot de stichting van ons pensioenfonds over te gaan. Men stapt naar een notaris en die maakt het wel in orde. Moeilijker is het om met zulk een pas gesticht fonds te gaan werken en daar heeft men een bestuur voor nodig.

Omdat bij de start wél het fonds maar geen deelnemer nog aanwezig was, heeft de Directie toen een voorlopig bestuur aangewezen; het had tot taak de in aanmerking komende personeelsleden tot deelneming uit te nodigen en voorbereidingen te treffen om tot statuten en reglementen te geraken, waarna de weg vrij was om op democratische wijze een nieuw bestuur te kiezen.

Statuten en reglementen moeten voldoen aan wettelijke eisen.

Een bijzonder woord van dank voor het vele werk, door het voorlopige bestuur verricht, is hier zeker op zijn plaats; de drie Kernbesturen willen dit in „het V.D.H.-tje” gaarne nog eens extra onderstrepen.

Thans is het zover, dat U binnenkort zal worden verzocht nieuwe bestuursleden te kiezen, waartoe in-middels lijsten zijn gepubliceerd van personen, die mogen kiezen en personen, die gekozen kunnen worden.

De drie Kernbesturen achten het begrijpelijk, dat het U bij het zien van al de namen hieronder wel even duizelt en zij hebben gemeend, dat het nuttig is wanneer de drie Kernbesturen een aanbeveling verstrekken, welke kandidaten voor de drie beschikbare bestuursplaatsen naar hun mening in aanmerking komen.

Zij adviseren U derhalve Uw stem uit te brengen op de heren:

- P. A. J. v. d. LOO
- B. J. F. A. MINDÉ
- C. OOSTHOEK

genwoordiger van de Utrechtse deelnemers optreden en heeft bovendien ervaring als bestuurder van het vroegere Leko-pensioenfonds.

2. De heer B. J. F. A. Mindé kan als representant van de urloners Maanweg optreden en weet door zijn functie als bestuurder van de A.N.M.B., Den Haag, het nodige van pensioenfondsen af.

3. De heer C. Oosthoek slotte kan als algemeen vertegenwoordiger van het personeel gelden door zijn contacten in de drie Kern, alsmede o.m. door het feit, dat hij enige jaren als administrateur van het pensioenfonds optrad.

Na U dit te hebben voorgedezet is het woord aan U. Op 22 December 1954 kunt U uitmaken, wie U als bestuurder van ons pensioenfonds wenst.

De drie Kernbesturen.

Na sluiting kandidaatsstelling blijken de volgende personen kandidaat te zijn gesteld:

- hr M. de Baar, fabriek Utrecht;
- hr A. Beukers, Solexmagazijn;
- hr G. G. Th. J. de Cates, ENAF;
- hr L. M. Ehrenburg, Steekpr.contr.;
- hr M. J. Eijsackers, Hoofdboekh.;
- hr H. J. Heijmans, Ger.makerij;
- hr G. H. Joosten, Radiolab.;
- hr A. Kamerling, Bedr.bur. Telco;
- hr F. Klees, Inkoop;
- hr C. A. M. Kroon, Verk.kant.;
- hr P. A. J. van der Loo, Techn.D.;
- hr B. J. F. A. Mindé, Huisvesting.;
- hr H. Th. Noordeloos, Expeditie.;
- hr C. Oosthoek, Bedr.bescherming.;
- hr L. A. Orth, Galvano.;
- hr H. J. van Oijen, fabr. Utrecht.;
- hr H. H. Righolt, Grondst.mag.;
- hr M. Schouten, Constr.bur. H.A.;
- hr J. H. Verdaasdonk, Int.transp.d.;
- hr J. C. Westveer, C.P.P.;
- hr W. J. Zegers, Plaatbew.

De kandidaten zijn vermeld in alfabetische volgorde.

Zoals U reeds werd medegedeeld, zal de verkiezing op Woensdag 22 December 1954 plaatsvinden.

Iedere stemgerechtigde deelnemer in het pensioenfonds krijgt een persoonlijke oproep om te komen stemmen.

De Kiescommissie,

wie 't kleine niet eert

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAC - HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielabriek N.V.

Gelukkig Nieuwjaar

De ENAF verzonden een pak Solex-onderdelen naar een agent in Denemarken.

Die-van-ons deden er een briefje bij: „Dear friends, The greetings from the old friends from the Hague”.

„Denemarken” antwoordde prompt door het

sturen van een mooie fotokaart uit Kopenhagen en schreef op de achterzijde:

„Dear Sir, Thank you for your kind greetings. Please, receive our wishes for a merry Christmas and a happy New Year. Yours truly. Aage Skovby Höller, Hamlet.

GEEN VASTE PLAATS..

Vooral voor nieuwelingen is het moeilijk 'n inzicht te krijgen in de plaatsverdeling tijdens de lunchpauzes in de cantine.

't Is erg gemakkelijk: er zijn GEEN VASTE PLAATSEN! Dat heeft het voordeel, dat men eens van plaats wisselt en op deze wijze met anderen van de Van der Heemse gemeenschap kennis kan maken.

Hierbij betuigen wij onze hartelijke dank aan de chef en personeel van Band F. Wikkelaafdeling voor de prachtige plant, die wij bij ons huwelijk mochten ontvangen.
J. W. Langerak en Echtgenote.
Afd. Wikkelaaf.

Goed idee

Hoewel de door de heer A. T. Pak (Contr. Spuiterij), gevonden oplossing voor het transport van gespoten platen misschien niet ideaal is, zal de heer Reidt een aantal van de door hem bedoelde pennen laten maken.

Voorstel wordt niet f 10.— beloond.

Het is inderdaad overbodig gebleken de door de heer K. Stek (afd. 2631) bedoelde sierlijst te spuiten.

Ook zijn voorstel de glasplaten tegen beschadiging te vrijwaren door middel van een lakbewerking is goed uitvoerbaar gebleken.

De leverancier had hier tegen echter eerder bezwaren gemaakt. De beloning werd vastgesteld op f 100.-.

Geboren (Maanweg):

Paulus Johannes Franciscus en Petrus Marinus Thomas, zonen van J. van Eck, afd. Mech. Boekhouding, dd. 8-12-'54.

Asjebliet!

weekblad het VDH-tje

onder redactie van Carel Niermeier, Afd. Publiciteit Van der Heem N.V., Maanw. 256, 's-Gravenhage, tel. 723820, toestel 338. Gedrukt in eigen drukkerij, oplage 3250 exemplaren, door chef drukker Buquet, zetter Sebel en binder De Jong.

Sinterklaas bij hr Evers

Vertrouwen in 5 Dec. '55

Nadat zèèr vele Van der Heemers jubilaris Evers hebubeld hadden (er werd o.m. een schoon vers gezongen door de heren Smit, van der Linden, Eysackers, Van der Bleek en Meesters; tekst van laatstgenoemde), maakte een ieder aanstalten de (naar kracht en financiën) laatste run op de winkels te ondernemen.

Maar nog had de heer Braakman zijn voeten niet buiten de deur, of hij liep letterlijk tegen Sinterklaas en Zwarte Piet op.

Piet wisselde onmiddellijk zijn kleine zak voor een hele grote — lege....

De Sint was minder agres-

sief en zijn toon werd mild, toen de woorden „zilveren Evers, vriendelijk man, Kernvoorzitter, voor iedereen klaar staan....” door de heer Braakman werden uitgesproken, vermoedelijk als afleidingsmanoeuvre.

De oude baas besteed zo waar de smalle trap naar de immer opgewekte en mede daarom zo bewierrookte heer Evers.

Er werden handen geschud, goede wensen voor de — gouden — toekomst uitgesproken en toen de band Enaf-Van der Heem nader werd belicht, schoten Sint de tranen in de ogen; hij had zich verslikt.

„Van der Heem”, zei Sint op publicitaire toon, „Van der Heem is een prachtzaak!” Hij zei een ander — vermoedelijk — Spaans woord, alhoewel het ook Naaldwijk's dialect kon zijn: „daar kom ik elke dag”.

Nu woont ons — jonge, mooie, knappe — nichtje daar ook: dat zal toch geen verband houden met die ouwe sik!

Wij hebben in ieder geval begrepen, dat er een praktische Aetherkruiser-radio van Sint in Naaldwijk staat en dat ondanks de geruime tijd verstreken garantie een mankementje voor niets-niemendal was verholpen.

Daarom was Van der Heem een prachtzaak en daarom ook zien de heren Braakman, Evers en van de Redactie 5 December 1955 vol vertrouwen tegemoet.

Een „mam” over het VDH-Sint Nicolaasfeest

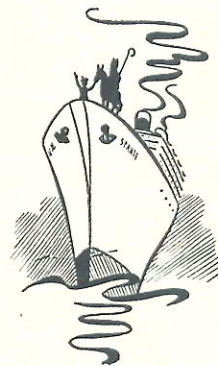
door Leni Vergeer

St. Nicolaas is weer terug naar Spanje en het duurt een jaar eer we weer voor dag en dauw suikerbeesten krijgen te bewonderen, die ons door onze verrukte spruit onder de neus worden geduwd. Een jaar eer we weer briefjes van de goede Sint in de vroege ochtend-schemer moeten ontcijferen met de stereotype aanhef „lieve Wimmie” waar onze zoon altijd al zo vertederd over is, dat de verdere inhoud hem eigenlijk niet meer raakt.

Voor het eerst gingen we dit jaar met hem naar v. d. Heem, waar de grijze bisschop met twee van z'n 364 Pieten te gast was en die middag hebben we weer eens ervaren dat we St. Nicolaas toch wel erg lief vinden. Wij ook, al zijn we dan de kinderschoenen allang ontwassen en al plaatste hij ons voor een schier onoplosbaar probleem, n.l. antwoord te geven op de vragen, die bij Willem rezen naar aanleiding van alles wat St. Nicolaas die middag vertelde. Vooral het punt van de pakjes was hem duister. Had „die meneer Leo” die nou gegeven of Sinterklaas en waar had meneer Leo die dan met de auto gemaald. Dat hadden die Pieten toch wel kunnen doen of logeerden ze zo ver weg van meneer Leo. Sinds die middag is „meneer Leo” gemeengoed in onze conversatie en ik moet zeggen, het doet wel huishoudelijk aan. Het gaf te denken, dat Willem noodzakelijk een zekere plaats moest bezoeken toen Sint het grote boek opensloeg en enkele kinderen bij zich riep, evenals het feit, dat hij nogal aarzelde weer naar de zaal terug te keren. Hij keek echter bepaald zonnig, toen St. Nicolaas, na enkele minder goe-

de hoedanigheden van een jongetje aan de openbaarheid te hebben prijsgegeven, vertelde dat ditzelfde jongetje zo flink boodschappen deed voor z'n moeder. Deze manier van handelen van de bisschop luchtte hem blijkbaar zeer op en we hoorden hem in zichzelf iets mompelen over: zoet op school en dikwijls de tafel dekken, hetgeen voor het geval hij ook aan de knie van Sinterklaas moest ver-

dat alleen de kleinen maar bij de Sint werden geroepen. Het lijkt ons zo pijnlijk, dat boek. We hadden tijdens de poppenkast weer eens gelegenheid te ontdekken, dat de aard van het beestje zich nooit verloochent, zodat er bosjes kinderen waren, die aan de boze tovenaard de schuilplaats van Jan Klaassen (die daar zat voor een goed en nobel doel) gingen verraden. Een handelwijze, waar onze zoon zich zo over ergerde, dat het hem een héél lelijk woord ontlokte, dat we niet meer in de kiem konden smoren, helaas. Bij het naar huis gaan, achterop de brommer, zat hij zich uit te putten in allerlei lieve opmerkingen aan het adres van Sinterklaas. Toch had diezelfde lieve Sint één ding vergeten, dat hoorden we de volgende morgen om half zeven met één oog half open en het andere nog half dicht: „Mama, Sinterklaas heeft Tante Atie niet laten zien. Dat had ie toch beloofd!” We zochten naarstig in ons slaperig brein wie Tante Atie ook eigenlijk weer was en net toen het wat begon te dagen en we ons weer herinnerden, dat Sint en Tante Atie Groeneweg met dezelfde boot naar Holland waren gekomen, loste hij het probleem zelf op. „Hij heeft haar zeker laten zien, toen ik een plasje deed”. En hierbij heb ik het maar gelaten.

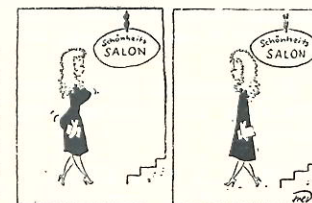
schijnen, tot z'n verdediging zou moeten strekken. Ondanks deze lichtpuntjes ademde hij op toen het boek weer dicht ging en hij wuifde beslist zeer enthousiast bij het „Dag Sinterklaasje, Daaag Daaag!!” Wij ook trouwens en wij waren blij,

HET (verboden tel) ROKEN IN DE TRAPPENHUIZEN neemt meer toe.

Wij willen er niet veel van zeggen, de bijgaande tekening illustreert, hoe men er over kan denken: het rookverbod is er nu eenmaal. Daartoe heeft de leiding redenen.

Uiterst kinderachtig vinden wij het, dat men dan op allerlei slinkse wijzen tracht als een klein kind in een hoekje stiekum te roken.

H-lijn!